

پیش‌بینی نگرش به خیانت زناشویی بر اساس رضایت جنسی، کیفیت روابط زناشویی و رضایت

زناشویی زنان متأهل جوان

میلاد پیرزاده^۱، پریناز بنی‌سی^{۲*}، حمیدرضا وطن‌خواه^۳

۱. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، گروه روانشناسی، تهران، ایران.

۲. استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، گروه روانشناسی، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

۳. استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران غرب، گروه روانشناسی، تهران، ایران.

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره چهارم، شماره سی و نهم، دی‌ماه ۱۳۹۸، صفحات ۳۲-۱۶

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی پیش‌بینی نگرش به خیانت زناشویی بر اساس رضایت جنسی، کیفیت روابط زناشویی و رضایت زناشویی زنان متأهل جوان بود. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش، کلیه زنان متأهل جوان مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و خدمات روان‌شناختی شهر تهران در سال ۱۳۹۸-۱۳۹۷ بودند. حجم نمونه ۱۵۰ نفر از این افراد بر اساس فرمول پلنت از تاپاکینگ، فیدل و اولمن (۲۰۰۷) و به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به پرسشنامه‌های نگرش به خیانت زناشویی واتلی (۲۰۰۸)، رضایت جنسی برای زنان مستون و تراپنل (۲۰۰۵)، کیفیت روابط زناشویی باسبی، کران، لارسن و کریستنسن (۱۹۹۵) و رضایت زناشویی السون، فورنیر و دراکمن (۱۹۸۷) پاسخ دادند. داده‌های جمع‌آوری‌شده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که بین رضایت جنسی، کیفیت روابط زناشویی و رضایت زناشویی زنان متأهل جوان با نگرش به خیانت زناشویی رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($P < 0/01$). نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره نیز آشکار کرد که ۷۲/۷٪ درصد واریانس نگرش به خیانت زناشویی به‌وسیله رضایت جنسی، ۵۳/۵٪ درصد به‌وسیله کیفیت روابط زناشویی و ۳۵/۳٪ به‌وسیله رضایت زناشویی تبیین می‌شود. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که رضایت جنسی، کیفیت روابط زناشویی و رضایت زناشویی زنان متأهل جوان سهم معنادار در پیش‌بینی نگرش به خیانت زناشویی دارند.

واژه‌های کلیدی: نگرش به خیانت زناشویی، رضایت جنسی، کیفیت روابط زناشویی، رضایت زناشویی.